

BŁYSZCZĄCY SIĘ (5) *part praes act*

się (4), się (1).

sg m N błyszczący się (1). $\diamond$ *A* błyszczący się (2). $\diamond$ *f A* błyszczącą się (1). $\diamond$ *pl A subst* błyszcząc(e) się (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde brak.

1. Świecący się, lśniący, połyskujący (4) :

a. O źródłach światła (1) : Sidereus, Gwiazdeczny/ też świecący/ błyszczący *lie. Mącz* 391d.

b. O odbłasku, połysku przedmiotów lśniących (3) : Y Vkazał mi potym rzekę iáfną wody żywey/ błyszczącą *lie iáko kryłzthał RejAp* 187v, 181.

Szereg: »płomienisty a błyszczący się«: A thák wypędziwfzy człowieká/ poftáwił Cherubiny ku wíchodowi Sádu Eden/ y miecz połomieniſty á błyszczący *lie* ze wíząd ku ftrzeżeniu drogi do drzewá żywotá *BibRadz Gen* 3/24.

2. Wyróżniający, odcinający się od tła jaskrawością barwy; jaśniejący (1) : Abowiem máłócbý pomogło choćbyś widział [...] miáłtá/ zamki/ y páłacze rozmáicie *lie* błyszczące *RejZwierc* 20v.

Synonimy: 1. gwiazdeczny, gwiazdowy, łszczący się, łskający, płomienisty, świecący; 2. łszczący się, łskający, płomienisty, świecący.

Cf **BŁYSZCZEĆ SIĘ**